

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

k vládnímu návrhu zákona,

o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu)
/ ST 666 /

Předkládá: Jitka Chalánková

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH K § 82

Druhá věta § 82 odst. 3 se ruší. Doplnuje se odst. 4, který zní:

(4) Pokud žádná archeologická osoba nedoručila stavebníkovi návrh ve lhůtě podle odst. 3, zajistí ministerstvo kultury do 30 dnů, aby tak do 30 dnů učinila některá z archeologických osob, která je jím zřizována.

Odůvodnění:

V případě, že by žádná archeologická osoba nepodala návrh stavebníkovi ve smyslu § 82, hrozilo by vážné nebezpečí, že po marném uplynutí lhůty podle odst. 3 by byly archeologické situace na dotčeném pozemku zničeny, což by bylo v zásadním rozporu s Úmluvou o ochraně archeologického dědictví Evropy.

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH K § 87

Upravuje § 87 odst. 1, který zní:

1) Náklady záchranného archeologického výzkumu hradí ten, kdo svojí činností potřebu záchranného archeologického výzkumu vyvolal, s výjimkou případu, kdy provádí stavbu pro potřebu svého bydlení do 150 m² zastavěné plochy a související stavby, které jsou nezbytné pro užívání stavby k bydlení; v takovém případě hradí náklady záchranného archeologického výzkumu ministerstvo kultury.

Ust. § 87 odst. 6 se vypouští.

Odůvodnění:

Nelze spravedlivě požadovat, aby archeologické osoby, které nemají žádnou vazbu na veřejné rozpočty, hradily náklady archeologického výzkumu pro potřebu bydlení do 150 m² zastavěné plochy a související stavby, které jsou nezbytné pro užívání stavby k bydlení podle § 87 odst. 1 z vlastních prostředků. Dosavadní obsah § 87 odst. 6, umožňující případně přiznat v takovém případě dotaci ministerstva kultury bez jakýchkoli transparentních kritérií zjevně vytváří korupční prostředí.

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH K § 38 – § 40

Vypouští se celý díl 3 Hlavy IV – Území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů, tj. § 38 – 40. Paragrafy za dílem 3 Hlavy IV se následně přečíslojí.

Odůvodnění:

Archeologický náleží nelze vyloučit nikde, proto také nelze rozumně vymezit území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů. V § 38 vládního návrhu zákona je navíc výslovně uvedeno „...*na nichž se nevyskytují nebo nelze předpokládat výskyt archeologických nálezů.*“ Pokud něco nelze předpokládat, ještě to neznámá, že to jde vyloučit. § 40 dále připouští zrušení vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů v případě „...*pokud došlo k podstatné změně stavu poznání archeologického dědictví na území obce.*“ Jak může dojít k podstatné změně stavu poznání na území, které je vymezeno jako území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů? Je proto zřejmé, že při aplikaci této právní úpravy by jistě docházelo k nevratným ztrátám archeologického dědictví, a to bez jakékoliv dokumentace. Dalším významným důvodem je celková společenská, tedy finanční, časová a odborná náročnost při vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů, jak je navržena ve vládním návrhu zákona. Takováto náročnost je vzhledem k pochybnosti celé této právní kategorie zcela neadekvátní a byla by plýtváním prostředky veřejných rozpočtů.

V souvislosti s pozměňovacím návrhem vypouštějícím z vládního návrhu zákona ustanovení o území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů se mění další ustanovení vládního návrhu zákona takto:

§ 12 odst. 2 písm. h)

Vypouští se zmínka o území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.

§ 13 odst. 2

Vypouští se bod a). Body b) a c) se následně přejmenují na body a) a b).

§ 81 odst. 2

Vypouští se předposlední věta „*Takovou povinnost nemá ten, kdo hodlá provést práce podle věty první v území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.*“